

**ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา**  
**หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์ภาษาพาสุนก**  
**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับภาษา**  
**รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**

**ความหมายของระดับภาษา**

**ระดับภาษา** เป็นการแบ่งภาษาออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของการใช้ภาษากับบุคคลและกาลเทศะ ซึ่งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากผู้ใช้จะต้องคำนึงถึงการใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ กาลเทศะ สภาวะแวดล้อม และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ ระดับภาษา ซึ่งอาจแบ่งภาษาเป็นระดับต่าง ๆ ได้หลายลักษณะเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

**๑. ภาษาระดับทางการ** เป็นภาษาที่มีแบบแผน การใช้ภาษาระดับทางการส่วนใหญ่พบในการประชุมที่มีพิธีขึ้นไป การติดต่อกับทางราชการ หรือในตำราวิชาการ

**๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ** เป็นภาษาที่ลดความเป็นทางการลงมา เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

**๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ** เป็นภาษาที่ใช้ในกลุ่มบุคคล เช่น กลุ่มเพื่อนสนิท ครอบครัว ชมรม หรือเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางสังคม

**ตัวอย่างการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ**

**๑. ภาษาระดับทางการ**

- น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในร่างกายมนุษย์
- ปลาจัดเป็นสัตว์เลือดเย็นที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ บางชนิดมีเกล็ดบางชนิดไม่มีเกล็ด
- ป่าที่อุดมสมบูรณ์คือป่าที่มีพันธุ์ไม้หลากหลายชนิดและมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่จำนวนมาก

**๒. ระดับกึ่งทางการ**

- ฉันมีขนมมากมายมาให้พวกเธอได้กิน
- คนที่คิดโกงบ้านเมืองย่อมได้รับเวรกรรมที่ตนเองทำไว้
- สังคมไทยไม่เจริญเพราะมีคนเห็นแก่ตัว

**๓. ระดับไม่เป็นทางการ**

- การปลุกกล้วยเป็นเรื่องกล้วย ๆ ที่ใครต่อใครก็สามารถทำได้
- การกินน้ำมีประโยชน์มากเลย แต่ถ้ากินที่ไม่มีคุณภาพก็เป็นผลเสียมากกว่าผลดี
- ยายคนนี้นิสัยซึ้งกุ่มไม่แบ่งของให้เพื่อน ๆ เลย ทั้ง ๆ ที่มีของเยอะแยะเต็มไปหมด
- เธอแกงฉันอีกแล้วนะ ทำแบบนี้ไม่แฟร์สำหรับฉันเลย

ตารางวิเคราะห์ระดับภาษา โอกาสและสถานที่ และลักษณะภาษาที่ใช้

ระดับภาษา	โอกาสและสถานที่	ลักษณะภาษาที่ใช้
๑. ภาษาระดับทางการ	๑. การเขียนหนังสือราชการ ๒. การประชุมทางวิชาการ ๓. การประกาศของทางราชการ ๔. เอกสารงานวิชาการต่าง ๆ	- เป็นภาษาที่มีแบบแผน - ใช้ในภาษาราชการ เช่น ประกาศ เอกสารทางราชการ งานวิชาการต่าง ๆ งานวิจัย
๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ	๑. การประชุมกลุ่มย่อย ๒. การประชุมในโรงเรียน ๓. การประชุมกลุ่มนักศึกษา/นักเรียน ๔. การพูดกับบุคคลทั่วไป ๕. การพูดรายงานข่าว	- ลดความเป็นทางการลงเล็กน้อย - เนื้อหามักเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไป - การพูดรายงานข่าวต่าง ๆ ยกเว้นข่าวในพระราชสำนักเพราะใช้ภาษาระดับทางการ
๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ	๑. สนทนากับบุคคลที่สนิทสนม ๒. การพูดในเฉพาะกลุ่ม ๓. การสนทนาทางเฟซบุ๊ก ๔. การสนทนาในครอบครัว ๕. การสนทนาในกลุ่มเพื่อน	- ภาษาที่ใช้จะเป็นลักษณะของคำชี้แจงหรือเป็นคำที่เข้าใจ ความหมายตรงกันระหว่างกลุ่ม - บางคำเป็นคำคะนองที่ไม่สุภาพ - เป็นคำสแลง คำอุทานขานรับ